

Hoofdstuk 1

Drugsdorp Hulten

Elke tien minuten wordt de stilte verstoord door gerinkel. De bomen van de spoorwegovergang gaan naar beneden. Meestal voor de sier, er staat zelden een auto te wachten. Wanneer de lichten van de spoorwegovergang knipperen, worden de rinkelende bellen een paar seconden overstemd terwijl de trein langszoeft. De trein van Breda naar Tilburg. Of van Tilburg naar Breda. Hij stopt nooit.

Het pand naast het spoor is oud, vervallen. Het is een garage. Tenminste, dat staat in geverfde letters op het bord aan de weg geschreven. De auto's staan her en der verspreid over het gras, om een groot stenen gebouw heen, dat vroeger overduidelijk een boerderij was.

In het gebouw worden de auto's gerepareerd, maar niet met moderne middelen: het lijkt wel alsof de garage zich heeft aangepast aan de auto's die hier op het gras staan. Niets blinkt, op alles zit stof, het zijn auto's van vijftien, twintig of dertig jaar geleden. De tijd houdt hier een langdurige pauze, en of de wijzers van de klok ooit

weer gaan lopen, is zeer de vraag.

De garage is overgenomen door mannen in uniforms, mannen met wapens.

Twee agenten bewaken de ingang bij het hek, vlak bij het bordje met de geverfde letters: AUTO'S EN MOTOREN. Er staat ook nog een telefoonnummer onder, maar alleen de eerste vier cijfers zijn te lezen: 0161. De twee politiemannen lijken verdwaald te zijn, ze passen niet in het landschap. Dit is een klein Brabants dorpje, met uitgestrekte weilanden waarop koeien grazen, landwegen waarop de wind veel te veel vrij spel heeft en stilte, heel veel stilte. Maar de agenten staan er echt, en ze lijken zich te hebben voorbereid op de komst van plotseling geweld. Ze hebben een helm op, dragen schoenen met ijzeren neuzen, er hangt een kogelvrij vest om hun schouders en ze hebben beiden de beschikking over een mitrailleur. Op hun rug reflecteert het woord POLITIE.

Het is een zomerse dag in 2015, en de garage van Jan B. wordt met groot machtsvertoon doorzocht. Jan B. zou vanuit het kleine Brabantse dorpje de Amsterdamse onderwereld van de meest dodelijke wapens hebben voorzien. Met die wapens zouden in de hoofdstad beruchte criminelen doodgeschoten zijn. Verder zou Jan uit Brabant ook betrokken zijn bij het wegmaken van het lichaam van een voormalig lid van motorclub No Surrender.

Terwijl de zwaarbewapende agenten het pand doorzoeken, trekt zes deuren verderop een man zijn jas aan. Hij doet de riem om de nek van zijn hond en ze lopen een stukje richting het spoor. Bij de garage van Jan ziet de wandelaar de politiemacht, de automatische wapens om de

schouders van de agenten. De man stelt geen vragen, maar draait om. ‘Het is weer zover,’ zucht hij.

Welkom in Hulten, een stipje op de kaart van Brabant. Lintdorp van driehonderd inwoners, ingeklemd tussen het plaatsje Rijen, de militaire vliegbasis en de Tilburgse nieuwbouwwijk Reeshof. Een klein plattelandsdorpje, het lijkt een ideaal stukje land om van een welverdiend pensioen te genieten. Wonen in alle rust, ver weg van de hectische stad.

Hoe anders is de praktijk. In de zomer van 2012 blijkt de manege van Hulten een enorme wietplantage te verbergen. Een paar maanden later wordt er een wietplantage ontdekt in de voormalige seksclub van het dorp: Badda Bing. Diezelfde maand ontdekt de politie een wietplantage in de garage van Jan B. In 2014 koopt de gemeente, uit angst dat No Surrender zich in het dorpje vestigt, de seksclub Badda Bing en lijdt daarbij tonnen verlies. In 2015 wordt er nog een wietplantage gevonden in het dorp, en blijkt Jan B. een enorm wapenarsenaal te verbergen. O ja, de burgemeester wordt ook nog met de dood bedreigd.

Of, zoals raadslid Peter von Meijenfeldt het verwoordt: ‘Hulten is een schoolvoorbeeld van hoe de criminaliteit zich naar het zuiden verplaatst.’

In Hulten is de stad ver weg, maar tegelijkertijd ook altijd dichtbij. Tilburg is tien kilometer rechtdoor gas geven over de provinciale weg, Breda vijftien kilometer.

Het is 2005 als zich aan diezelfde Rijksweg in Hulten een heuse seksclub vestigt: de Badda Bing. De naam lijkt een knipooog naar 'Bada Bing' uit de beroemde serie *The Sopranos*, de plek waar maffiabaas Tony Soprano zijn criminele activiteiten bespreekt tussen de paaldanseressen. In de Hultense variant Badda Bing, met dubbel d, is uitvoerig aandacht besteed aan comfort. De mannen zitten er in een luxe zithoek terwijl de open haard flakkert, het witte leer van de banken is piekfijn onderhouden. In de saunaatjes komen prostituees en klanten elkaar tegen, als het tot een wederzijdse afspraak komt verplaatst het spektakel zich naar boven: daar zijn speciale peeskamertjes gemaakt.

Al snel gaat het mis in de Hultense seksclub. In de nacht van 3 op 4 november 2006 zitten twee groepen mannen binnen in de 'sauna'. Vier Fransen en drie mannen uit Brabant. Op bewakingsbeelden is te zien dat ze eerst vriendschappelijk met elkaar omgaan. Maar dan ontstaat er ruzie, die buiten uitmondt in een confrontatie op de parkeerplaats. Er wordt over en weer geschoten, een Tilburger valt met zijn hoofd tegen een bloembak en overlijdt later in het ziekenhuis. De Fransen slaan op de vlucht, maar worden later gepakt én veroordeeld.

Het is een rumoerig begin van een seksclub die in het piepkleine dorpje toch al voor de nodige gefronste wenkbrauwen zorgt. Vanwege de locatie is de Badda Bing voor de bewoners van Hulten niet te vermijden: ze moeten er wel langsrijden. Maar de plek blijft een mysterie: wat er precies gebeurt weet niemand. De eigenaren hebben een grote heg rond de seksclub aangelegd. En wie naar binnen wil, moet langs twee toegangspoorten en een enorme muur.

Toch zijn er in Hulten al vroeg signalen dat het misgaat in de Badda Bing, blijkt uit een memo aan de gemeenteraad van Gilze en Rijen. Bewoners klagen dat ze zich niet veilig voelen. De Hultenaren denken dat er in Badda Bing dingen gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen. Dat klopt, in de jaren die volgen loopt er een onderzoek naar mensenhandel, valt de FIOD binnen en blijkt motorclub Satudarah de dienst uit te maken in de Badda Bing. ‘Er is sprake van afpersingspraktijken door leden van Satudarah,’ zo valt te lezen in het memo. ‘De eigenaar zou volgens zijn omgeving moeten vrezen voor zijn leven.’

De tent blijkt niet meer te redden en gaat in 2012 failliet. Maar ook daar lijken leden van motorclub Satudarah een slaatje uit te slaan. Vlak voor het faillissement zouden er grote geldbedragen weggesluisd zijn naar leden van de club. Enige tijd later wordt het gebouw verkocht aan ene Cees D. ‘Het pand zou ver onder de prijs verkocht zijn,’ staat in het memo aan de gemeenteraad. ‘Dit omdat de vorige eigenaar er graag vanaf wilde, nadat hij onder druk was gezet door Satudarah. De Belastingdienst blijft achter met een vordering van een paar ton.’

Het is het einde van seksclub Badda Bing. Maar de problemen voor het lokale gemeentebestuur zijn nog lang niet voorbij. Er komt een aanvraag voor een vergunning om het pand opnieuw als een seksinrichting te gebruiken, maar dat wordt afgewezen: de aanvrager heeft een strafblad. Achteraf doet dat de wenkbrauwen fronsen bij betrokkenen op het gemeentehuis, men vermoedt dat de aanvrager er al van op de hoogte was dat iemand met een strafblad geen vergunning zou kunnen krijgen. De aanvraag voor

een vergunning zou alleen maar zijn gedaan om tijd te rekken, zodat de activiteiten in de Badda Bing gewoon kunnen doorgaan.

Toch grijpt het gezag in. Begin 2013 rijden ineens verschillende politiebusjes het terrein op. Op basis van een anonieme tip doet de politie een inval in de voormalige seksclub. Agenten treffen in het pand 1626 hennepplanten aan, ondanks de sluiting is het pand van Badda Bing blijkbaar een uitstekende locatie voor een wietplantage.

In de Badda Bing blijkt een soort wietfabriek te zitten: in de voormalige afwerkkamertjes op de bovenste etage worden de planten gekweekt, op de begane grond, waar de sauna's zitten, worden planten geknipt en in de kelder zit een drogerij. Niet alleen voor de planten die worden geproduceerd in de voormalige seksclub, maar voor meerdere plantages uit de regio. 'Er werd daar een topproductie aan wiet gedraaid,' zegt Jan Boelhouwer, burgemeester van Gilze en Rijen. 'Dat was gewoon een regionaal knipcentrum.' Bij de gemeente Gilze en Rijen is de maat vol. Burgemeester Jan Boelhouwer sluit het pand voor een jaar.

PvdA-raadslid Peter von Meijenfeldt is nauw bij het geheel betrokken. Hij is al vijftien jaar actief in de lokale politiek, maar dit heeft hij nog nooit meegemaakt. 'De kwestie met Badda Bing heeft de ogen van de gemeente geopend. Toen pas hadden we door dat de criminaliteit zich als een olievlek over het dorp had verspreid. En ja, als je naar de ligging van Hulten kijkt, is het eigenlijk best logisch. Het ligt afgelegen, is uitgestrekt en je bent er zo weg. Het blijkt dat mensen met verkeerde bedoelingen Hulten als ideaal podium zien.'

Seksclub Badda Bing is niet de enige plek in het dorpje waar geld verdiend wordt op een manier waardoor het lokale gezag in verlegenheid wordt gebracht. Op 4 juli 2012 valt de politie binnen bij Hippisch Centrum Hulten, de manege van het kleine dorp. Politiewagens omsingelen het pand, een helikopter verkent het luchtruim en een takelwagen haalt een plantenbak weg om de voormalige gierkelder in te kunnen. Onder de manege en in een ruimte bij het woonhuis bevindt zich een enorme wietplantage met duizenden planten.

De plantage is buitengewoon professioneel aangelegd. In een van de paardenboxen bevindt zich, verscholen onder de uitwerpselen, een ijzeren luik. Als dat luik wordt weggehaald, leidt een betonnen trap naar de ruimte onder de manege. Er zijn rolluiken, er zitten keurige gaten in de dikke betonwanden om de elektriciteit erdoorheen te krijgen. Het is allemaal zo netjes afgewerkt dat hier een professioneel bedrijf bij betrokken moet zijn geweest, zo vermoeden overheidsfunctionarissen.

Een wietplantage onder de dorpsmanege, het verklaart wellicht waarom de paardenstal zich zo strikt hield aan de sluitingstijd. Als het vijf uur was, dan moesten alle bezoekers weg, geen minuut later. Wellicht omdat dan de ventilatoren van de wietplantage gingen lopen, stellen betrokkenen later vast.

Een 43-jarige vrouw en haar 50-jarige partner worden aangehouden. Omroep Brabant is onmiddellijk ter plaatse en verslaggever Mattijs Smit spreekt van een sterke wietlucht. 'Als ik mijn ogen dichtdoe en je zou zeggen dat ik in een coffeeshop sta, dan zou ik je meteen geloven,' zegt hij in een bijdrage.

De bewoners van Hulten zien dat hun dorp langzaam maar zeker het terrein wordt van criminele activiteiten. ‘Het was bizar dat op de plek waar kinderen op hun paard zitten blijkbaar ook al een wietplantage zat,’ zegt Johan Gillis, volgens dorpsbewoners de man die ‘alles weet hier’. Johan Gillis, die met een nadrukkelijk aanwezig Brabants accent praat, is voorzitter van Belangenvereniging Hulten, een groep mensen die trots zijn op het dorp. Hij was niet verbaasd door de ontdekking van de plantage. ‘Die eigenaren van het pand waren mensen van buiten. Net als die gasten van de Badda Bing. Echte Hultenaren hadden al door dat het niet deugde in die manege.’

Echte Hultenaren, het zijn volgens Johan Gillis mensen wier wortels in het dorp liggen. Die er geboren zijn, die elkaar ontmoeten in het café, die elkaar groeten als hun paden zich kruisen tijdens een toevallige zondagse wandeling. De afgelopen jaren ziet Johan Gillis dat het percentage Echte Hultenaren afneemt. ‘De problemen in dit dorp komen door mensen die hier van buitenaf komen wonen. Rotte vissen, zo noem ik ze. Kijk, de huizen zijn in Hulten vrij duur, dus onze eigen jeugd moet verhuizen naar Rijen of Tilburg. En dan komen er mensen hierheen die ons dorp misbruiken voor allerlei activiteiten.’

Ook op het gemeentehuis zijn de ontwikkelingen in Hulten onderwerp van gesprek. Burgemeester Jan Boelhouwer van Gilze en Rijen wil optreden tegen de wiet tussen de paarden, hij is van plan het paardencentrum voor een halfjaar te sluiten. De ouders van de eigenaresse hebben de manege inmiddels overgenomen en tot een sluiting komt het niet.

Dus is de manege nu nog steeds in handen van dezelfde familie. Maar op vragen over het verleden zitten ze niet te wachten. Beheerder Ton vertelt dat hij sinds de wietplantage werd ontdekt de toenmalige eigenaresse niet meer heeft gezien. Haar ouders hebben het er zwaar mee gehad en willen het verleden laten rusten, zegt hij. ‘Het is een enorme wond, die moet jij hier nu niet gaan openrijten. Dat willen ze niet.’

Op 21 januari 2013 is het opnieuw raak in het kleine Hulten. En nu is het wel een Echte Hultenaar die de fout in gaat. Er wordt een wietplantage gevonden in de garage van een oudere inwoner van het dorp, een man die iedereen in Hulten wel kent. Het is Jan B., de eigenaar van de garage vlak bij het spoor. De meeste dorpsbewoners weten dan al lang dat Jan zijn geld niet op een eerlijke manier verdient, vertelt een buurman. ‘Iedereen in het dorp wist dat Jan fout was,’ zegt een man die zijn naam liever niet noemt. ‘Een beetje rommelen met die garage, nooit een echte baan hebben en wel dure auto’s rijden, dat valt op. Nee, ik heb nooit de politie gebeld, die moeten zelf maar onderzoek doen.’

Het onderzoek dat de politie op die januaridag in 2013 uitvoert, levert in ieder geval resultaat op. Agenten vinden in de garage van Jan 600 planten. Twee jaar eerder was het op dezelfde plek ook al raak, toen werden er bijna 2000 planten gevonden. Het verbaast niemand in het dorp. ‘We wisten hoe Jan zijn geld verdiende,’ zegt Johan Gillis. ‘Maar bij hem was het anders dan bij die mensen van de manege. Jan gedroeg zich nooit crimineel richting zijn dorpsgeno-

ten. Als er een buurtfeest was, dan was Jan gewoon van de partij. Als je auto kapot was en je reed langs Jan, dan zei hij: "Pak er maar eentje mee." Afrekenen hoefde niet. De meeste Hultenaren dachten er niet over om aangifte te doen tegen Jan. Hij was een van ons, ik heb hem op zien groeien. En ik dacht ook: een wietplantage, is dat zo erg? Als je de centjes nodig hebt, tja.' Burgemeester Boelhouwer denkt daar anders over. Vanwege de drugsvondst besluit de gemeente Gilze en Rijen de garage van Jan B. tijdelijk te sluiten.

Ondertussen bezorgt seksclub Badda Bing het lokale bestuur nog steeds hoofdpijn. Want hoewel de sauna van plezier begin 2013 wordt gesloten, zijn er nog regelmatig inbraken. Het complete pand wordt professioneel gestript, zelfs het ijzer van het leidingwerk wordt weggehaald. 'De eigenaar deert het niet en hij neemt geen maatregelen om herhaling te voorkomen,' meldt het memo van burgemeester Boelhouwer aan de gemeenteraad. Als de politie twee inbrekers op heterdaad betrapt bij een inbraak, blijkt een van hen lid te zijn van motorclub No Surrender.

Begin 2014 mag het pand van de voormalige seksclub Badda Bing weer open en wordt de gemeente overspoeld met geïnteresseerden die er iets mee willen beginnen. Dat gaat alle kanten op: een verslavingskliniek, een 'multiculti-club', een Turks bruiloftcentrum en een gayclub.

Er meldt zich zelfs een organisatie die in het pand een soort non-profitorganisatie wil huisvesten. Als de aanvragers door de gemeente worden uitgenodigd om hun plannen toe te lichten, vertellen ze dat ze een organisatie aan

het opzetten zijn waar bekende Nederlanders met goede doelen gaan werken. Er wordt geschermd met grote namen, onder wie enkele oud-internationals van het Nederlands voetbalelftal. Op de vraag waarom zo'n organisatie zich dan helemaal in Hulten moet vestigen hebben de aanvragers ook een antwoord. De BN'ers zouden nogal gesteld zijn op hun privacy.

Onderzoek van de gemeente wijst uit dat de aanvragers allemaal uit hetzelfde netwerk komen: die van motorclubs. Onder meer de initiatiefnemer van de 'multiculti-club' wordt uitgenodigd voor een gesprek met burgemeester Boelhouwer en de teamchef van de politie. Dan komt de aap uit de mouw: de man blijkt lid te zijn van No Surrender en ziet de oude seksclub als een ideaal clubhuis.

Daarnaast blijkt dat er tijdens de sluiting van het pand toch allerlei bijeenkomsten worden gehouden, op de parkeerplaats. Kentekens van bezoekers worden genoteerd. Het zijn bijna alleen maar mannen met zware misdrijven op hun naam. Afpersing, vuurwapenbezit, moord, vermogensdelicten en het runnen van een drugsclub. Een deel van de lokale politiek in Gilze en Rijen heeft het gevoel de boel niet meer onder controle te hebben. 'Er werd met ons gesold,' zegt raadslid Peter von Meijenfildt. 'Die sluiting, dat had geen enkele invloed. De georganiseerde misdaad was zich aan het nestelen in Hulten, en we stonden met onze rug tegen de muur.'

Het is mei 2014 als alle raadsfracties van de gemeente Gilze en Rijen vertrouwelijk worden geïnformeerd door de burgemeester. Er wordt gebroed op een opmerkelijk plan: de gemeente wil het pand zelf kopen. 'Als we niets